

# Har du hørt evangeliet?

Af Restoration Fellowship

I 1. Korinther 15:3 siger Paulus:

*“Jeg overleverede eder nemlig som noget af det første, hvad jeg ogsaa har modtaget: at Kristus døde for vore Synder, efter Skrifterne”<sup>1</sup>.*

Dette var ikke hele evangeliet. Men som en dygtig underviser fremhæver Paulus den del af evangeliet, nemlig Messias' død og genopstandelse, som i den specifikke situation krævede opmærksomhed og korrektion. Utrolig nok, var nogle i Korinth ved at kaste troen fra sig. Intet er værre end at kaste den tro der fører til udødelig fra sig. Forestil dig at give afkald på Guds løfte til os, om at vi kan leve for altid, ind i evighedernes evigheder! (*into the ages of the ages*).

Læg nu godt mærke til en populær misforståelse, omhandlende indholdet af det frelsende evangelium. Evangeliet i bibelen er ikke et vagt koncept om, at “fare til himmels når man dør”. En kyndig person tydeliggør denne pointe:

*“Himmerige” er grundlæggende et rige på jorden. Mens størstedelen af Kristenheden har vænnet sig til tanken om, at “himlen” er det sted Guds børn er forudbestemt til, siger Jesus at de ydmyge skal arve jorden. (Matt 5:5; Åb 5:10 sammenlign med hele Salme 37). Dette er i overensstemmelse med profeterne og de apokalyptiske traditioner”<sup>2</sup>.*

Evangeliet indeholder først og fremmest budskabet om Guds Rige, som vi beder om må komme: “Komme dit Rige”.

Evangeliet indeholder naturligvis også Kristi forsonende død for verdens synder samt at Jesus vendte tilbage til livet efter tre dage.

## Har du hørt evangeliet?

Det er da et tåbeligt spørgsmål - eller er det? Vi kan da hurtigt blive enige om, at kristendommen er bygget på evangeliet. Men hvad er evangeliet?

De kendte kristen-evangeliske organisationer er klar med et svar på dette. Kernen i deres svar lyder ofte i stil med dette:

*“Tro er en logisk umulighed, hvis der ikke er noget at tro på. Tro må have et objekt. Objektet for den kristne tro er Kristus...tro kræver altid et objekt - det betyder; for at tro, må vi have noget at tro på. Dette “noget” kalder jeg for faktummet [the Fact]... Hvis du er frelst fra synden, er du frelst ved en personlig tro på Kristi evangelium som det er defineret i Bibelen... Bibelen siger: “Men jeg kundgør eder, Brødre, det Evangelium, som jeg Forkyndte eder... Jeg overleverede eder nemlig som noget af det første, hvad jeg ogsaa har modtaget: at Kristus døde for vore Synder, efter Skrifterne; og at han blev begravet; og at han er bleven oprejst den tredje Dag, efter Skrifterne”. (1 Kor 15:1,3,4).<sup>3</sup>*

**Jeg opfordrer dig til grundigt at overveje hvad du netop har læst i dette citat.** Det lyder fornuftigt, men... Jesus prædikede evangeliet i mange år uden overhovedet at nævne sin kommende død og opstandelse. Ikke nok med det; han sendte også sine disciple ud for at prædike evangeliet, *inden* de forstod at han skulle dø for verdens synder og derefter oprejses.

<sup>1</sup> Dictionary of Christ and the Gospels, Vol. 1, side. 377. Henry Alford, Commentary on Greek NT: “not merely the death and resurrection which were primary parts of the whole Gospel.”

<sup>2</sup> G.R. Beasley Murray, Jesus and the Kingdom of God, Eerdmans, 1986, side. 163.

<sup>3</sup> Billy Graham, “Facts, Faith and Feeling.”

Derfor er det meget vildledende at sige, at evangeliet **kun** handler om Jesu død og opstandelse. Faktum er, at det evangelium som Jesus prædikede i størstedelen af den tid han missionerede, **først og fremmest** handlede om **Guds Rige**. Hans død og opstandelse var endnu ikke en del af budskabet.

Lad os demonstrere dette ud fra skrifterne. Evangeliet, som Jesus selv definerer det, handler om Guds Rige. Markus 1:14-15 opsummerer hele hans mission:

*“Men efter at Johannes var kastet i Fængsel, kom Jesus til Galilæa og prædikede Guds Evangelium og sagde: »Tiden er fuldkommet, og **Guds Rige er kommet nær**; omvender eder og **tror paa Evangeliet!** [om Riget]«*

Budskabet om Riget var grundstenen i hele hans mission:

Jesus kaldte dette budskab om Riget for “Guds evangelium”. Intet budskab er mere helligt end dette budskab. “Dette er min søn”, sagde Gud, “**Hør ham!**” (Markus 9:7)

Jesus besad dette vitale og frelsende budskab som alle skulle høre:

*“Men han sagde til dem: »Ogsaa for de andre Byer **bør jeg forkynde Evangeliet om Guds Rige; thi dertil blev jeg udsendt.**«” (Lukas 4:43)*

...og Jesus gav opgaven om at prædike budskabet om Guds Rige videre til menigheden:

*“Og dette **Rigets Evangelium skal prædikes i hele Verden til et Vidnesbyrd for alle Folkeslagene; og da skal Enden komme**”. (Matt 24:14)*

Først når dette er blevet opfyldt, vil denne verdens tidsalder ophøre ved Rigets komme på jorden. At være en kristen discipel betyder, at være blevet en forkynder af budskabet om Guds Rige:

*“Men han [Jesus] sagde til ham: »Lad de døde begrave deres døde; men gaa du hen og **forkynd Guds Rige!**« (Lukas 9:60)*

Disciplene rejste rundt for at forkynde evangeliet om Guds Rige:

*“Men han sammenkaldte de tolv og gav dem Magt og Myndighed over alle de onde Aander og til at helbrede Sygdomme. Og **han sendte dem ud for at prædike Guds Rige og helbrede de syge**” (Lukas 9:1-2).*

**Læg mærke til, at på dette tidspunkt har Jesus endnu intet sagt om sin død og genopstandelse, og da han senere fortæller dem det, så troede de ikke på det! (Se Lukas 18:31-34):**

*“ Og **de fattede intet deraf** [Jesu død og opstandelse], og **dette Ord var skjult for dem, og de forstode ikke det, som blev sagt.**”*

Men disciplene havde allerede på dette tidspunkt prædiker evangeliet i 2-3 år. Evangeliet kan derfor ikke være begrænset til at være budskabet om Jesu død og opstandelse.

Efter genopstandelsen, i lydighed mod Jesus, fortsatte menigheden med nøjagtigt samme budskab og fremhævede naturligvis, de nytillføjede informationer om Jesu død og genopstandelse.

Filip i Samaria:

*“Men da de troede Filip, **som forkyndte Evangeliet om Guds Rige og Jesu Kristi Navn, lode de sig døbe** [i vand naturligvis, og for modtagelsen af Guds hellige ånd], **baade Mænd og Kvinder**” (ApG 8:12)*

Jesus fortsatte med at undervise i seks uger efter sin opstandelse (ApG 1:3). Guds Rige var Jesu foretrukne emne, og hvis du følger i Jesu fodspor, vil det også være dit foretrukne emne!

Paulus i Effesus:

*“Og han gik ind i Synagogen og vidnede frimodigt i tre Maaneder, idet han **holdt Samtaler og overbeviste om det, som hører til Guds Rige**” (ApG 19:8)*

Paulus opsummerer hele sin misson:

*“...at vidne om **Guds Naades Evangelium** ...iblandt hvem jeg gik om og **prædikede Riget**” (ApG 20:24-25)*

Læg mærke til at **“Guds Naades Evangelium”** er synonym for at **“prædike Riget”**. Der er ingen forskel på disse to ting!

Paulus i Rom til Jøderne:

*“Efter saa at have aftalt en Dag med ham, kom de til ham i Herberget i større Tal, og for dem **forklarede han og vidnede om Guds Rige og søgte at overbevise dem om Jesus, baade ud af Mose Lov og af Profeterne, fra aarle om Morgenens indtil Aften**” (ApG 28:23)*

Paulus i Rom til hedningerne:

*“Derfor være det eder vitterligt, at denne [den samme] Guds Frelse (sammenlign med Guds evangelium, Markus 1:14-15) er sendt til Hedningerne...Men han blev hele to Aar i sit lejede Herberge og **modtog alle, som kom til ham, idet han prædikede Guds Rige og lærte om den Herre Jesus med al Frimodighed, uhindret**” (ApG 28:30-31).*

Sammenlign dette med:

*“han [Jesus] **tog imod dem og talte til dem om Guds Rige**” (Lukas 9:11)*

Med disse data foran os, kan vi nu evaluere nutidens kristen-evangeliske organisationers definition på hvad evangeliet indeholder.

I en folder med titlen *“Hvad er evangeliet?”*, læser vi:

*“Vores budskab er vor herre **Jesu Kristi evangelium... Guds søns evangelium... Guds nådes evangelium**... Paulus sagde: Thi jeg skammer mig ikke ved **Evangeliet**; thi det er en Guds Kraft til Frelse for hver den, som tror.*

*Med denne lille folder ønsker jeg, at vi skal finde ud af hvad **“evangeliet”** virkelig er. Der er stor uvidenhed blandt kristne angående hvilke komponenter **evangeliet** indeholder... Ordet **“evangelium”** forekommer mere end hundrede gange i det Nye Testamente... Men hvad er **Guds nådes evangelium**? Lad os spørge Paulus. Han ville henvise os til 1. Korinther 15:1-4: ‘Men jeg kundgør eder, Brødre, det **Evangelium**, som jeg Forkyndte eder... at Kristus døde for vore Synder...; og at han blev begravet; og at han er bleven oprejst den tredje Dag’... Paulus talte aldrig om Jesu jordiske liv... **Det faktum at herren Jesus døde for at frelse, er den ene halvdel af evangeliet! Det faktum at han genopstod fra døden... er den anden halvdel af evangeliet!**”*

Men er dette sandt? Hvorfor er der ikke en eneste sætning om det evangelium som Jesus prædikede; altså **evangeliet om Guds Rige**? Hvorfor henvises vi ikke til Paulus' egen definition af evangeliet, som han giver i verset lige efter han taler om “Guds nådes evangelium”?:

“...den Tjeneste, som jeg har faaet af den Herre Jesus, at [jeg, Paulus skulle] vidne om **Guds Naades Evangelium**. Og nu se, jeg ved, at I ikke mere skulle se mit Ansigt, alle I, iblandt hvem **jeg gik om og prædikede Riget**.” (ApG 20:24-25)

Læs derefter Apostlenes Gerninger 28:23; 31 hvor Paulus prædiker præcis samme budskab til jøder og hedninger!

Det kan ikke blive tydeligere end dette; Guds nådes evangelium er præcis det samme som Guds Riges evangelium. Der er ingen forskel. Guds nåde forkyndes i forkyndelsen af Guds Rige - den fantastiske verdensorden som Jesus har lovet at han vil oprette, og sammen med dem der følger ham, vil han regere over nationerne - på jorden - ved hans genkomst (læs Dan 7:13, 14, 18, 22, 27; 1. Kor 6:2; [dømme verden = styre/regere verden], Åb 2:26-27; 5:10; 20:1-6; 2. Tim 2:12).

## Opsummering

De kristnes frelsende evangelium blev forkyndt af Jesus (Heb 2:3-4) og apostlene. Det var (og er) evangeliet om Guds Rige og om Jesus Kristus (Mark 1:14-15; Lukas 4:43; Matt 4:23; 9:35; 24:14; **ApG 8:12**; 19:8; 20:25; 28:2, 31).

Dette frelsende evangelium - “budskabet om Riget” som Jesus fastslog er nødvendigt for frelse (se Matt 13:19; Lukas 8:12; ApG 8:12) - er kernen i al bibelsk forkyndelse. Det er dette budskab som Satan hader (**Lukas 8:12; Matt 13:9**).

Det virker som om vi er vejet væk fra Jesu evangelium om Riget, eller som minimum har udtyndet budskabet markant. At forlade Jesu evangelium er at forlade Jesus (Mark 8:35, 38; 10:39; 1. Tim 6:3; 2. John 7:9; John 12:44-50).

Man kan ikke tro på Jesus uden at tro på alt det han sagde og underviste:

“Men hvorfor kalde I mig Herre, Herre! og gøre ikke, hvad jeg siger?” (Lukas 6:46; Matt 7:21-27)

Mange har påstået, ved at referere fra en passage fra Paulus i 1. Korinther 15:1-3, at evangeliet udelukkende indeholder budskabet om Jesu død for vores synder samt hans genopstandelse. At dette ikke er sandt, bevises tydeligt ved, at Jesus og hans disciple prædikede det evangelium som de kaldte “Evangeliet om Riget” og “Evangeliet” lang tid før Jesu død og opstandelse overhovedet blev nævnt!

Den evangeliske kristendom i nutidens verden, udelader det evangelium som Jesus selv prædikede og samtidig forvrænger Paulus’ budskab ved at skille apostlene fra Jesus og ved at udelade vital information. Uden de rigtige kendsgerninger hvordan kan vores tro da føre til frelse?

Citatet i begyndelsen af denne artikel har en pointe. Troen *må* have et objekt. Vi *må* have fakta. Men det skal være de rigtige fakta! Spørgsmålet er; hvilke fakta vil vi tro på? Det er et spørgsmål om lydighed og om vi sætter Jesus som vores herre. Er vi villige til at adlyde det første bud han gav?:

“Omvend jer og tro på evangeliet!” (Mark 1:14-15 sammenlign ApG 19:8; 28:23, 31)

Skal vi vægte tolkningen af *én* passage i 1. Korinther 15:3 vigtigere, end **hundrede af vers**, der konkluderer eller indikerer, at kernen i evangeliet er budskabet om **Guds Rige**?

Den kristne tro defineres i evangeliet. Ifølge Jesu egne ord, er dette budskabet om Guds Rige, såvel som budskabet om hans død og opstandelse - som også senere fuldt ud understøttede budskabet om det kommende Rige.

Den der forvrænger dette budskab ved at tilføje eller udelade vital information, skal være en forbandelse - og et forvrænget evangelium mister sin frelsende kraft (Gal 1:8; 2. Kor 11:4).

Men Paulus prædikede trofast "Guds evangelium" som også Jesus gjorde (2. Kor 11:7), og dette "Guds evangelium" defineres af Markus 1:14-15; det var evangeliet om Riget, inklusiv nyheden om Jesu død og opstandelse, naturligtvis.

Vores pointe udtrykkes fint af Ærkebiskop William Temple, da han opdagede at evangeliet som Jesus prædikede det, var fraværende i kirkehistorien:

*"Enhver generation finder noget i evangeliet som er specielt vigtigt for netop dén generation, og som lader til at have været overset i den foregående tid eller (nogle gange) i alle de foregående tider i kirken. Den store opdagelse i vor tids generation, må være den enorme vigtighed der i evangeliet tilskrives **Guds Rige**. For os virker det påfaldende, at dette emne figurerer så lidt i teologien og de religiøse skrifter fra stort set hele kirkens historie. I særdeleshed i de synoptiske evangelier [Matthæus, Markus og Lukas] har det [budskabet/evangeliet om Guds Rige] en fremtrædenhed der ikke kan afvises"*<sup>4</sup>

Det er nærmest umuligt at overdrive vigtigheden af Ærkebiskoppens observation. Et kig på alle de gange evangeliet forekommer i Jesu prædiken og forkyndelse, vil vise at Jesus, den originale budbringer af det kristne evangelium (Heb 2:3), prædikede Guds Rige. Der kan ikke herske tvivl om dette . Kan nogen betvivle F.C. Grant's vurdering af Jesu formål?:

*"Det kan siges, at Jesu lære angående Guds Rige, repræsenterer hele hans lære. Det er det primære fokus og konsekvent objektet for hele hans diskurs. Han etik var Rigets etik; hans teologi var Rigets teologi; hans lære angående ham selv, kan ikke forstås uden hans forståelse af Guds Rige"*<sup>5</sup>

Har du forstået evangeliet om Guds Rige som formidler Guds og Jesu energi- og livgivende kraft til os alle (Rom 1:16), såfremt vi tror og giver det videre?

Intet spørgsmål kan være mere relevant for alle os troende.

---

<sup>4</sup> William Temple, *Personal Religion and the Life of Fellowship*, 1926, side 69.

<sup>5</sup> *The Gospel of the Kingdom*, *Biblical World* 50 (1917), side. 121-191.